

Berecz Edgár

Székely anekdoták

Csak felnőtteknek

Editura **KEDVENC** Kiadó
Székelyudvarhely, 2015
ISBN: 978-606-8638-06-5

Tartalom

Ezermester Pista	5	A tápos vagy a	
Intelmek	5	„szarházi giccsmagyar”	
Vásárba	5	vendég	22
A darált sertéshús löncs	6	Mezőgazdász lettem	24
Halászmese	7	Nincs felháborodva	24
Druzsba	8	Hol van a	
Valahol a fronton	8	Szent Péter bazilika?	25
Apróhirdetés	9	Az afrikánder	25
Hargitai fenyőtűzőn a		Az iskolában	26
legjobb	10	Az iskolában II	26
Kajabon jó lesz?	10	Lehel a budiban	26
A brassói bácsika		Egy bog kóré	27
hazafisága	11	Hol vagytok füstösök?	29
A székely és az orvos	12	Ne verd kőccségbe az Istent ...	29
Zoli bá mondta	12	Móka Pista bá	29
Az 50 milliós szalámi	12	Mibe sántikász?	31
Minden német	13	Április elseje –	
Külföldön	13	április bolondja	32
Ai belit mielul?		Zsiga bá a doktornál	33
Ai vopsit oule?	13	Geczi Béláék	33
Parasztbölcsségek	14	Vadászik az öreg	34
Kovácskáromkodások	14	Nem jól értette	34
Szép halál – dicső halál	16	Parasztfilozófia	34
Nekünk is van kicsibubánk! ...	17	Beugratós	34
Román himnusz	17	Mi leszel ha nagy leszel?	35
Az intelligens favágó	17	A cigányember és	
Olyan, mint Tarzan	18	a palacsinta	35
Popovics Norbert és		Mióta nem iszol?	36
Steinberger Iván	19	Öt rossz	36
A piros-fehér-zöld zokni	20	Hogyan lehet külföldön	
A vibrátor	20	felismerni a székelyt?	37
Pándi Ausztriában	21	Ki tudja merre.. ..	38

Telefonbeszélgetés	38	Seb van a száján	58
Az elrománosodott magyarok	38	Az öreg Hajdó	58
Bosszogató	39	Hozzál muraturát	58
Kétszínű szar	40	Buga András bá baja	58
Úgy se látszik a beszéd	40	Pulamidon, faszkonál	59
Vasárnapi mese	40	Akárhová mehetünk	59
Bangó Pista bá és a betonkeverő	41	Ausztria nem igazi ország	59
Hogyan vadászik a farkas.	42	Hol vagytok?	60
A raktáros megjegyzése	42	Két Fantát kérek	60
A kocsmában	42	Zwei gombozen bitte!	60
Minden nemzetközi	43	Itt né, a kólás ernyők alatt	61
Levél	44	Székely móka	61
Filmező kerestetik	45	Paduchi de cal	62
A falusi galuska	45	A porbor	62
Rendelés paraszt módra	46	A székely virtus	65
A családban történt	47	Erdélyt vissza, mindent vissza!	66
Levél	47	Székely történet	66
Meleg étel	48	A székely és a román katonák	67
Magyaros ebéd	48	A vineta	67
Hazudós Kovács	48	Eredeti székely kürtőskalács - eredeti felelet	68
A paraszt székely vendég	49	A három kívánság	69
Székelyvár hely óvárosában	52	Sári sógorasszony a kecskén ...	69
Modern mese	53	Estvéli hőbörgések	69
Beszélnek itt magyarul?	55	Sámuel öregpapó	71
A vak koldus és az öregasszony	56	Disznólovagló Kacska András bá	71
Mindenki Anna	56	Minya bátyám korcsolyázni tanul	72
Tessék mondani melyik út vezet Bukarestbe?	57	Nájlönvilág	73
Bélu beszélni tanul	57		
Operáció	57		
A lustaság osztályozása Pici Béni bá szerint:	58		

Berecz Edgár írásai:

- Nemzetközi sajtóztár
- Japán konyhatolmács
- Francia gasztronómiai zsebszótár
- Restaurant&Service, Tapasztalataim Japánban (dr. Draveczky Balázs lektorálta)
- Svájci konyha-svájci receptek
- Vendéglátók kézikönyve
- Kulináris kuriózumok
- Pincérviccek (Molnár Adalbert társszerzővel)
- Boszorkánykonyha
- Japán erdélyi szemmel
- Modelliskola
- Orbán Szabó Anna cseléd-lány süteményes füzet 1913-ból
- Bráz Sándorné Lázár Juliána téstáskönyve (Kovács Anikó társszerzővel)
- Szászné Bene Ilonka ref. lelkészné szakácskönyve (Kovács Anikó társszerzővel)
- Lázár Lajos ételreceptfüzete (Kovács Anikó társszerzővel)
- Egy kandikamera történetei
- Török hatások az erdélyi magyar konyhaművészetben
- Német-osztrák hatások az erdélyi magyar konyhaművészetben
- Egy kis borkultúra - Bor-ivóknak való (Lázár Ferenc társszerzővel)
- Major Sándorné Dósa Irma ételreceptfüzete
- Melós voltam Japánban
- Kis asztali illetan
- Pécsi Ferencné Dósa Irén ételreceptes füzet
- Zsidó hatások az erdélyi magyar konyhaművészetben
- Erdélyi finomságok (Kovács Anikó társszerzővel)
- A Vendég
- Dronka Szabó Tusi téstarecept gyűjteménye
- Japán nyelv alapfokon (Takayanagi Yuji társszerzővel)
- Sportpipázók kiskatéja
- A Pincér
- Szurkálódó
- Major Sándorné Dósa Irma téstarecept gyűjteménye
- Pincértrükkök
- Erdélyi finomságok (második kiadás)
- Egy kis borkultúra - Bor-

Megrendelhető:

0744-505331

0744-611095

E-mail: kedvencekiado2012@gmail.com

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BERECZ, EDGÁR

Székely anekdoták / Berecz Edgár ; pref., postf.: Szitai György

Ferenc. - Odorheiu-Secuiesc : Kedvence Kiado, 2015

ISBN 978-606-8638-06-5

I. Szitai György, Ferenc (pref., postf.)

821.511.141-36

Ezermester Pista

A székely emberről azt mondják, hogy született ezermester, mert egy fejszével és egy köteg dróttal képes bármit megjavítani. Pista is ilyen fűrő-faragó ezermester volt, mert minden szart meg tudott takjkolni. Legutóbb elcsíptem amint a kaszámat fente. Flex-el.

Ezek szerint Pista globalizálódott.

Intelmek

– Édösapám! Mikor vöszön neköm félcipőt, hogy diszkóba mönnyek?

– Ha majd féllábod lösz édös fijam!

– De édösapám, akkor én mit húzok fel?

– Vagy öt vödör vizet a kútból fijam, hogy ne szonnyazzanak a tehenök, me látod fijam, az embör állandóan kell dógozzon. Dolog nélkül sömme embör leszöl. A politikusok es a parlemenbe feszt rejtvént fejtenek, ahelyett inkább fejtenének le két zsák töröbúzáat, azal többet érnének. Münk es anyáddal feszt küzsdünk, hogy legyen egy kicsi föld, eke, borona, állat s minden, s ebből a bennvalóból a tesvérököket rendre kifizethessük. Ezér ne légy préda, ne járjon az eszöd a hitvánságon, küsggy, dógozz szépön, böcsüld meg magadot tésis, hogy idővel, ha a Jóisten mögsegít, azt a kicsi földet ott Kotránban megvöhessük neköd.

Vásárba

– Aggyonisten Jóska komám!

– Fogaggyisten jó komám Benedek!

– Hogy s mint komám?

– Itt ehejt né, gyüszmékelek. Egy tinót hoztam bé s el kéne szerelni...

– Hallom másodszor is megnősültél...

– Eltaláltad komám..... már ebbe a korban jó, ha asszonkézre kerül az ember.

- De amint látom komám, van egy nagyleányotok is.
 Respe= Ühüm, komám. Ha má tehenet vöttem, akkó a bornyút is haza
 kellett vezetni. E má olyan, mint a vásárba.
 – Színigaz komám. Na de ereszkeggyünk eléfelé egy cseppet, me
 úgy látom fajteheneket hoznak az örmének. Nézzüksza meg őket.
 – Jól van komám.

A darált sertéshús löncs

Öreg paraszt délebed előtt a kertben:

– Szögedi darált sertéshús löncs? No lássuk miféle: – Aszongya,
 hogy: „Összetevők: gyártási szalonna (nafene, ejsze assztot is
 gyárccsák? Biztosan nincsen má elég disznyó Tápiópiába), akkó ser-
 tésbőr, sertéstüdő, Laval rost (há a meg mi a nyovolya?), 50% bú-
 zaliszt (netene, tán csak nem kenyeret akartak ezek sütni) sze-
 parált baromfi húspép (majorsághús a disznyókonzervbe? Há
 megbolondútak ezek?), aztán kukoricakeményítő (mondtam má,
 hogy kenyérnek indult), ivóvíz, fűszerkeverék, szójafehérje, emul-
 geáló só (mija? parajdi kősójuk nincsen?) E450, aroma, stabilizátor
 keverék (mi a fekete fenét kell stabilizálni egy konzervben?), E412,
 E410, E415, antioxidáns E301 (no ezek bizonyosan válogatott pat-
 kánymérgek), baromfi zsiradék (meginn tyúk?), nitrates pác só keve-
 rék, nátrium nitrit, (a hétszönccségit mennyi méreg!) szója, szójafé-
 hérje koncentrátum (meginn szója?), módosított burgonyakeményí-
 tő (mér kell aszt módosítani?) Tartalmaz: szeparált baromfi húspépet.
 (esmen baromfi?)

– A kúrvaúrstenit annak a baromfinak! Melyik baromfi találta
 esztöt ki? Hát tápos uraim, hol van itt a disznyóhús? Disznyókonzervöt
 vöttem s már félórja óvasom, hogy nincs egy szikra disznyóhús se
 benne!... No de akkó zabáják is mög, me neköm ne kő!

– Hé, Buda! Gyeride jó kutya!.... Ne, ögyé disznyóhúskonzervet...
 ögyé, öreg harcos!

– Há mija Buda? Neköd se kő? De kústifélre, nehogy lehúggyozd
 a csizmámot...há nem lehúggyozta a konzervet? No te Buda, te

megattad a tápos uraknak ami kellett, de ne féj jó kutya, többet
 nem vöszünk ilyen szemetet.... jó lesz nekünk a kóbász, szalonna es.
 Gyerünk akkó eléfelé, nézzünk fel a hijuba egyet!

Halászmese

- Aggyonisten Pali bátyám!
 – Erőt egészséget, ecsém!
 – Mijaratba bátyám? Csak nem beteg valaki a tanyán?
 – Dehogy fijam, nem beteg odaki senki, csak ehejt bejöttem a
 halászbótba, valami damilér, me a régít tönkretette egy balin.
 – Halljunk oda! Há mije, mekkora balin vót az bátyám ami mije
 damilt kell vegyen, hisz a damilok kibírják a tizenkétkilós csukákat
 es.

– Nem vót az nagyobb a kétaraszomnál se fijam, csakhogy olyan
 erős vót az istenadta, hogy sehogyse tudtam kirántani a vízből. En-
 gem is majdhogy bele nem rántott a Küküllőbe, alig-alig tudtam oda-
 kötni a damilt az egyik szilvafához, hogy hazalépjek egy vasvilláér.
 S képzeld öcsém, mire visszatértem a balin annyit forgolódott elé s
 hátra, hogy az összes szilvát lerázta a fáról. Osztan belényomtam a
 vasvillát, de tudod-é, hogy mi történt?

- Mi bátyám?
 – Hát az, hogy a várakozásba megszörösödött!
 – Fekete fene! Nem lehet az igaz bátyám!
 – De éppen, hogy igaz, bizisten. S még farka is nőtt...
 – Nem balin vót az akkor bátyám, hanem vidra! Vidrát villázott
 fel kend, nem halat! Na de hajja, ne hazuggyon itt ekkorákat, inkább
 jöjjon bé a bodegába s igyunk meg egy féldecit erre az ijedségre.
 – Jól van fijam, csak osztan ügyekezünk, me a vidra bőrit el aka-
 rom adni Berger ügyvéd úrnak, s még a halászbótba is bé kell hogy
 menjek.

Egyszer a Ceau világban – amikor még szabadon lehetett sétálni a Szovjetúnióban – két székely favágó elment seftelni a rusz-
kikhoz. Vittek mindenféle csecsebecsét és egy csomó román termé-
ket amelyeknek akkoriban még jó volt a hírük. Amikor mindent el-
adtak, hazafelé az egyik városban megálltak egy favágó szaküzlet-
ben és elkezdtek vásárolni. Fejszét, fűrész, éket, téli munkásruhákat,
kesztyűket és egyéb ősrengetegbe való felszerelést.

Végül az egyik odaállt az eladó elé és azt mondta:

– Tavaris, dájte mnye agyin druzsba!

– Sto? – kérdezte az orosz.

– Druzsba.

– Da, da – vigyorodott el az eladó – szávjetckájá-vengerszkájá
druzsba, da, da – azzal elővett egy vodkásüveget és három poharat.

– Nyet vodka tavaris. Druzsba. – akadékoskodott a székely, majd
lehajolt, húzó mozdulatokkal beindította a motort és berregve neki-
fordult a komája lábának, aki vette a lapot és úgy esett neki a pult-
nak, mint egy kivágott fa.

– Aha! Já pányimájú! – rikkantott fel az eladó és előszedett a pult
mögül két darab láncfűrész.

Erre a felismerésre egyből visszakerült a vodkásüveg a poharakkal
az asztalra, hogy ha már a láncfűrész BARÁTSÁG márkájú, akkor le-
gyen ténylegesen is megpecsételve a szovjet-magyar barátság (barát-
ság – druzsba).

Valahol a fronton

– Agyonisten András komám!

– Fogaggyisten Elek komám!

– Hát még egy darabba?

– Még egybe, de golyó a karomba, gránátszilánk a faromba.

– Neköm az egyik szemöm oda, s a nagylábbujikám lefagyott.

– Na, jól nezünk ki.

– Mü osztán jól..

– Na, de asztot hallottaé, hogy immár pajtások löttünk?

– Hogyhogy?

– Hát úgy, hogy Szálasiék mögtiltották a bajtárust, mivelhogy
mosmár nagy a baj, jönnek a rusz-
kik.

– Igazsága van kendnek komám. Me ebbe a fránya visszavonulásban
mindön éjszaka pajtákban aluszunk s tetvekkkel, bólhákkal barátko-
zunk.

– Hát az má biztosan úgy van!

Apróhirdetés

Ezennel tudatjuk minden érdeklődővel, hogy szencsedi szabad-
egyetemünket megnyitottuk, ahová minden érdeklődőt szívesen lá-
tunk. Iratkozás délelőtt az igazgatóságon. Felvételizni a következő
tantárgyakból szükséges:

1. Gyorsásás
2. Favágóbalett
3. Bicskanyitogatás
4. Mezei triatlon (szántás, vetés, boronálás)
5. Széna-szalma húzás
6. Kötörés a Népszavával (20 kg)
7. Villámkefélés az istállóban
8. Kaszásének
9. Célbaköpés
10. Pajtabújócska
11. Bölcsészet
12. Patkódobálás

Hargitai fenyőtűzön a legjobb

– Az istenit ennek a sok tápos paradicsomnak, ízetlen uborkának, hitvány paprikának! Már egy jó falatot se ehett az ember! Ez a szalonna is olyan, mind a gumi! Mondja meg már mester úr, mit lehet itt csinálni?

Mester:

– Süsd a szalonnádat hargitai fenyőtűzön fiam, attól jó lesz.

Segéd:

– De hát, honnan Isten haragjából vegyek én hargitai fenyőt ebben a nagy faraktárban? Bükkfa az nem jó?

Mester:

– Nem fiam. Fel kell vinni gyalog a Hargitára, s meglásd a paradicsom is megéri a hátizsákban, s a szalonna is jó lesz, ha hargitai fenyő tűzén pergeled.

És lássanak csodát! Mire a segéd felért a Mihály tetőre a telipakolt hátizsákkal, egy szava se maradt. Úgy falta a szalonnát, hogy a szeme majd kiguvadt. Még tüzet gyújtani is elfelejtett.

Kajabon jó lesz?

Egy keddi reggelen Flórián Géza ismét biciklire pattant, hogy végigrabszolgálja a napot a gyárban. Csakhogy ez a mai nap ígértesnek bizonyult, mert az a hír járta, hogy kiadják a kajabonokat, azaz... az ételjegyeket. Ezért a munkások a szokásosnál is serényebben dolgoztak a pad mellett, s így a nyolc óra hamar letelt.

Hazafelé Flórián Géza még csinált egy két vargabetűt és violinkulcsot az ipari negyed melletti kocsmákban, aztán találkozott egy utcalánnyal.

– Mennyi a béugró? – kérdezte akadozó nyelven.

– 5 lepedő.

– Khm.. khm – köszürülte meg a torkát Flórián Géza – Kajabon nem jó?

– Há nem is tom...így a kurva...meg kell kérdezni a Főnököt.

– Jól van, akkó kérdezd meg.

A kurva megkérdezte, az engedély megadatott, s mindenkinek megelégedésére az üzlet nyélbe üttetett.

Nem sokkal később otthon Flóriánéknál:

– Géza, hol a kajabon? – kérdezte a felesége.

– Hát..., izé...még nem attak...

– Hogyhogy nem attak? A szomszéd Kalapács Józsi bának bezzeg adtak! Vagy te nem egy gyárba dógozol vele?

– Há nem attak, nó! Micsinájjak?

– A ráksúly egye le a nyakadat te Géza! Esmen elbasztad a kajabont! Nem szégyelled magadot, te részeg disznyó, most miből veszek tízórait a gyermekeknek....., hogy a franc essen abba a marha fejébe!

Hát igen. Flórián Géza aznap tényleg elbaszta a kajabont, de hogy egy hét múlva a franc tényleg a fejébe esett, az hétszentség!

A brassói bácsika hazafisága

Egyszer egy fiatal székely legény elkeveredett valahogy Brassóba, kitanulta a lakatosmesterséget, később megnősült és odahonosodott. Telt múlt az idő, a fiatal legényből módos mesterember lett, majd apa és nagyapa. Aztán nyugdíjas. Egy nap az öreg székely közeledni érezte a halála óráját, családja legnagyobb meglepetésére egy román pópát hivatott.

Román nevet vett fel és utolsó erejével szépen áttért az ortodox vallásra. Amikor a pap elment a fia megkérdezte:

– De há apám, mégis magyar ember létire, hogy a súlyba cselekedt ekkora bolonságot, hogy beálljon a románok közi?

– Tudod fiam – magyarázta az öreg – ha már életömben sömmi érdemesöt, világmögáltó cselekedetöt nem hajtottam végre, akkó halálom órájába ne egy magyarral, hanem egy románnyal legyön kevesebb. Foggyon a bestyéje!

A székely és az orvos

Bemegy a székely az orvoshoz. Türelmesen vár, míg reá kerül a sor.

– Vetkezzen le! – mondja az ápoló.

– De én csak.... – szabadkozik a székely, végül anyaszült meztelenre vetkőzik.

– Mi a panasza? – kérdi az orvos.

– Doktor úr, csak egy szekér fát hoztam, amire a múlt héten előleget tetszett adni. Hová rakodjam le?

Zoli bá mondta

Kinnt voltunk a tanyán és épp a Miska nevű mangalica kant hajkuráztuk az udvaron. A fejünk felett jó magasan egy repülő zúgott el, s persze jó székely szokás szerint megbámultuk. Zoli bá, akinek azelőtt való nap hasította ki Miska a nadrágját a fenekével együtt nagy bölcsen megjegyezte:

– Ezek onnan fentről a repülőből lenéznek. Minket néznek le.

Az 50 milliós szalámi

Nem is olyan régen történt, hogy ismeretlen tettesek részegen elloptak egy lovat és borgőzös fejjel feltöltötték szaláminak. Másnap a tévéből megtudták, hogy a ló amit elloptak és levágtak, egy 50 millió forintot érő díjnyertes versenyló volt.

Amíg a szalámi tartott, úgy ették, mint a kökényt s minden szeletnél megkérdezték:

– Hány forintnál tartasz komám?

– Én már 5 millióra ettem. Hát te?

Minden némöt

– No mijen az új patronnál Mózsi? – kérdezték otthon a székely pincérlegényt.

– Há az ojan, úgy tuggyák meg, hogy a patron némöt, a felesége némöt, a hotel némöt, az étlap némöt, a vendégek némötök, a számla némöt, csak mű vagyunk románysok s a fizetés!

Külföldön

Székely szenesek Németországban

Benkő Samu bá:

– Te Peti! Én úgy látom, hogy itt Némötországban alig van némöt. Akármerre nézők az uccán csak négört, kínajit, ruszkit, albánt s olaszt látok. Hol vannak itt a némötök?

Ződ Peti:

– Na idefigyeljön Samu bátyám! Az úgy van, hogy itt a helyzöt ugyanaz, mind Magyarországon. Annyi ott es az idegön, hogy a magyarok kisebbségbe kényszerűnek. Hogy akkor ki a magyar? Mű biztosan nem, me mű románysok vagyunk, a többi meg tót, sváb, rác és bunyevác, a kátrányos helyzetűeket akiket a golya helyett a csóka hozott, azokat nem kell bémutatni. De tuggya mit? Itt az a némöt, aki nem dógozik, Magyarországon meg az a magyar, aki dógozik.

Ai belit mielul? Ai vopsit oule?

Amikor Aradon katonáskodtam, volt egy Guzga nevű rendkívül barátságos szakaszvezetőnk, aki úgy szerette a magyar katonákat, hogy a kedvükért töredezzve bár, de megtanult magyarul. De mi is szerettük Guzga szakaszvezetőt, aki a többi fejestől eltérően sosem szekírozott és nem pökhendiskedett a dákó-román kontinuitáselmélettel. Inkább együttértett a katonákkal és ott segített ahol tudott. Ha kéreznékni kellett, holtbiztos, hogy Guzgához mentünk, és csak akkor aludtunk napközben a mosodában vagy az asztalosműhelyben, ha Guzga volt szolgálatban. Ő sose vágott be senkit az aresztbe, csak